

Toen Boris nog een jonge Boris was

Posted on 2 november 2019 by Syp Wynia

Het tv-programma 'Andere Tijden' wijdde een aflevering aan de Brusselse jaren van de Britse premier Boris Johnson. Het werd een levendige uitzending.

Andere Tijden meldde zich ook bij mij, voor een terugblik op de tijd (1989-1994) dat Boris Johnson – een twintiger, nog – Brussels correspondent was van The Daily Telegraph. Boris' tijd in Brussel overlapte namelijk mijn eigen tijd als EU-correspondent in Brussel (1991-1997).

Niet dat Boris Johnson en ik bevriend waren, ofzo. Maar de honderden journalisten die dagelijks in Brussel en elders in Europa verslag doen van de Europese politiek komen elkaar onvermijdelijk tegen. Is het niet in de perszaal van de Europese Commissie, dan is het wel in de hotellobby in Straatsburg of wachtend op het vliegtuig, ergens in Europa.

Boris was bovendien een opvallende figuur: jong, luidruchtig, provocerend. En ook, heel bijzonder in die dagen: eurosceptisch, toen dat woord nog amper bestond. Boris schreef over de machtsgreep die de Franse voorzitter van de Europese Commissie – Jacques Delors – voorbereidde. Veel schreef hij over de standaardisering van alles en nog wat (condooms, bananen, komkommers) als

onderdeel van het Europa van de open grenzen. Hij haalde er de voorpagina's van de Telegraph mee. Toen Europees nieuws nog saai nieuws was – voor de dagen van Boris – haalde Brussel nooit de voorpagina.

In Kopenhagen

Ik heb zelf vooral twee gedenkwaardige momenten met de jonge Boris onthouden. Begin juni 1992 mochten de Denen zich als enigen in Europa in een referendum uitspreken over het kersverse Verdrag van Maastricht. Niemand die zich daar erg druk over maakte, want wie maakte zich nou druk over het kleine Denemarken? Bovendien hing er een deken van vooruitgangdenken over de Europese Gemeenschap van die dagen: meer, groter, machtiger. Met een terugslag werd geen rekening gehouden.

Er waren nauwelijks Brusselse Europa-correspondenten die de moeite hadden genomen naar Denemarken af te reizen. Ik kwam per auto uit Brussel. Boris was er ook, maar die had meteen de Deense tv-camera's voor zijn neus. Hij was al een bekendheid in Kopenhagen, omdat de oppositie tegen het Verdrag van Maastricht gretig gebruik had gemaakt van een artikel van zijn hand waarin de machtsgreep van Delors in woeste kleuren werd geschilderd.

Bij Jaak Vandemeulebroucke

Ik heb ook nog eens een interview gedaan, samen met Boris. De Vlaamse Europarlementariër Jaak Vandemeulebroucke – een naam als een stripfiguur – stond in de belangstelling vanwege zijn strijd tegen de hormonenmaffia, die Belgische mestkoeien kunstmatig opfokte. Er was zelfs een keuringsarts vermoord.

Ik maakte er een verhaal van voor de zaterdagkrant van Het Parool, Boris voor de zaterdagkrant van The Daily Telegraph. Omdat de Europarlementariër het zo druk had, vroeg hij of we hem niet samen konden interviewen. Zo geschiedde. Het werd een merkwaardig gesprek, in een mengeling van Vlaams en Nederlands steenkolenengels – plus het bekakte Eton-Engels van Boris Johnson.

Wat ik van hem vond als journalist? Natuurlijk verzoon hij er van alles bij. Maar Johnson behoorde ook tot de betrekkelijk weinigen die niet automatisch het Europese evangelie van de Europese Commissie en het Europees parlement uitventten. Zijn antenne voor de soms historische gebeurtenissen waren heus niet

slechter afgesteld dan die van zijn 'nette' collega's.

Andere Tijden over Boris Johnson in Brussel is hier terug te zien

<https://www.anderetijden.nl/programma/1/Andere-Tijden/aflevering/809/Boris-in-Brussel> Het radioprogramma Nieuws BV besteedde er ook aandacht aan luister hier <https://www.nporadio1.nl/de-nieuws-bv/onderwerpen/518073-de-journalist-boris-johnson-in-andere-tijden>